

[Finansministeren.]

Jeg skulde være Modstander af Skat paa Kosmetik. Det, jeg har udtalt mig om, er, at jeg ikke har haft nogen som helst Tilbøjelighed — det har jeg heller ikke nu — til at ville regulere Moden, til at ville regulere Anvendelsen af Kosmetik eller andre lignende Ting ved Hjælp af Skatter. Det er saa sandelig ikke for Modens Skyld, at jeg nu foreslaar Skat paa Kosmetik, det er ganske simpelt for at faa de Penge, der ligger i disse Skattemuligheder, der her er Tale om, og jeg haaber, at man fortsat vil gøre rigelig Brug af Kosmetik.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at der burde have været holdt Møde anden Paaskedag. Det kunde simpelt hen ikke lade sig gøre af tekniske Grunde. Det er klart, at Forberedelsen af et Lovforslag som dette, naar man ønsker, det skal foregaa under de fortrolige Former, som maa anvendes, kræver en vis Tid rent teknisk set, og det vilde, saadan som Situationen laa, ikke have været muligt teknisk at gennemføre en Behandling anden Paaskedag.

Jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg forstaaer meget vel det Ønske, som det ærede Medlem har fremsat om, at Erhvervene faar Lejlighed til at komme frem med Synspunkter, som de maatte ønske at fremsætte, og jeg haaber, at det skal kunne lykkes paa dette Punkt at klare Sagen i Løbet af Aftenen eller i Løbet af Natten, hvor meget man nu skal bruge til det. Paa den anden Side staar vi — det tvivler jeg ikke om, at det ærede Medlem ogsaa i høj Grad føler — over for dette at have lukket saa og saa mange Virksomheder, og jeg tror, vi begge er interesserede i, at der tages Hensyn til baade det ene og det andet Forhold.

Det ærede Medlem nævnte, at der ved Forslaget her kunde regnes med Dækning af et Beløb paa 150 Mill. Kr., men at der jo var Tale om et større Underskud end disse 150 Mill. Kr. Jeg skal dertil bl. a. gøre opmærksom paa, at der er ogsaa Spørgsmaalet om Taktsreguleringer, som bliver aktuelt i den kommende Tid, og vi er i det hele vel ikke ved Vejs Ende med Skatteproblemerne, der kan melde sig.

Det ærede Medlem nævnte — og det har flere ærede Medlemmer nævnt —, at der kunde være forskellige andre Ting, som der kunde være Anledning til at inddrage under Omsætningsafgiften. Det er rigtigt, og vi har i Finansministeriet ogsaa haft Overvejelser i Gang paa forskellige Punkter; men rent teknisk set, rent administrativt set er det nødvendigt, hvis man ikke vil gaa ind paa en almindelig Omsætningsaf-

gift, at drage Cirklerne omkring saadanne Omraader, hvor man mener, at man saa nogenlunde er i Stand til at føre en effektiv Kontrol med Omsætningen. Der kunde være mange Varer, bl. a. hele Galanterivaregruppen, der er ogsaa nævnt Krystalvarer, hvor det kunde være ønskeligt at etablere en Omsætningsafgift, men vi er meget tilbage for det, fordi disse Varer er splittet paa saa mange Butikker og sammenblandet med saa mange andre Varer, at en effektiv Kontrol vanskeligt lader sig gennemføre.

Det ærede Medlem spurgte om, hvordan det gik, naar en Vare var købt, men endnu ikke udleveret. Jeg skal dertil sige, at det afgørende maa være — og der kan ikke følges nogen anden Fremgangsmaade —, om Varen er udleveret fra Virksomheden, eller den ikke er udleveret. Den eneste Undtagelse, der kan være, er, hvis Varen er betalt, men ikke hentet, saa vil man kunne sige, at saa skal Omsætningsafgiften ikke præsteres. Men i alle andre Tilfælde maa man fastholde, at Afgiften skal betales. Ellers vil det simpelt hen være umuligt at komme kontrolmæssigt igennem, for der er jo mange Muligheder for, at Varer kan være bestilt, og Muligheden for at kontrollere dette eksisterer praktisk talt ikke. Derimod, hvis Varen er betalt, saa stiller det sig noget anderledes.

Det ærede Medlem spurgte, hvorfor Skotøj undtages helt. Jeg kan dertil sige, at det er, fordi jeg trods alt, naar man skal vurdere det Indgreb, der her gøres i et almindeligt og nødvendigt Forbrug, har ment, at Skotøj var en, om man vil, endnu større Nødvendighedsartikel end Klæder i den Forstand, at kan Skoene ikke holde længere, maa man have et Par nye Sko, derimod er der ved Beklædning altid forskellige Muligheder med Hensyn til, om Fornyelse skal foretages eller ikke.

Det ærede Medlem Hr. Hartel talte om Landbrugets Vanskeligheder i det hele taget og mente, at hvis man var gaaet til en Ændring af Vekselkursen, saa vilde alt have været godt. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa hele dette Spørgsmaal, men skal kun sige saa meget, at det har jo mere end en Side. Det har ogsaa en afgørende Side ud til det øvrige Samfund, og det har ogsaa en anden Side over for Landbruget selv. Landbruget er ikke blot Sælger af fremmed Valuta, men ogsaa Køber, og det er et meget stort Spørgsmaal, hvad Fordel Landbruget vilde have haft i det lange Lab af en anden Fremgangsmaade med Hensyn til Vekselkurserne. Det